

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

16
1922

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

ÉDITIONS
BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ της Ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

— **Στεφάνου ὀρθογραφικοὶ κανόνες.** Ὁ πολυμιγῆς κώδιξ τῆς καισαροβασιλικῆς ἐν Βιέννῃ βιβλιοθήκης Theol. gr. CCIII, χαρτῶος γεγραμμένος περὶ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα, περιγράφεται ὑπὸ τοῦ Lambecius, λέγοντος ἔργον ἀνωνύμου τὸ δέκατον τέταρτον τῶν περιχομένων, τοὺς ὀρθογραφικοὺς κανόνας. Ἄλλ' ἐν τέλει αὐτῶν φ. 76β εὐρίσκωμεν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ἐν τοῖς ἐξῆς: Πάντες δ' οἱ στροβοῦντες τὸ ὄμμα ἐν τοῖς τοιούτοις λογυδρίοις, εἴτε καὶ τὴν χεῖρα κινῶντες καὶ τὴν γραφίδα πυκνῶς σουσεῖοντες καὶ πρὸς τὸ γράφειν σπεύδοντες εὐχεσθαι Στέφανον τὸν ἄθλιον.

— **Μανουὴλ Καμύτζης.** Παρὰ Νικήτα τῷ Χωνιάτῃ (ἐκδ. Βόννης σ. 526, 22) τοῦ λόγου ὄντος περὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰσαακίου Ἀγγέλου ἀναγινώσκωμεν τάδε: ὁλλὰ καὶ τὸν ἐξάδελφον ἐκείνου Μανουὴλ τὸν Καμύτζην... Ἐν δὲ τῇ λατινικῇ μεταφράσει ἀπεδόθησαν ταῦτα διὰ τῶν ἐξῆς *sed et patruelem (= ἀνεψιὸν) suum Manuelem Camyzem...* Ὁμοίως δὲ ἀνεψιὸν τοῦ Ἰσαάκ Ἀγγέλου λέγουσι τὸν Καμύτζην ἔτε *Hertzberg* *Geschichte der Byzantin. und der Osmanisch. Reiches.* Ἐν Βερολίνῃ 1883 σ. 341 κ. ἐ. καὶ ὁ *Gelzer* *Abriß der byzantinischen Kaisersgeschichte* ἐν συνεχείᾳ τῆς τοῦ *Krumbacher* *Geschichte der byz. Litteratur* σ. 1036, ἐλλ. μεταφρ. Γ. Σωτηριάδου Τόμ. I' σ. 464). Τὸ αὐτὸ δὲ σφάλμα εὐρίσκωμεν καὶ παρὰ τῷ Ducange (*Familiae byzantinae* ἐκδ. Παρισίων σ. 202) περὶ τοῦ Κωνσταντίνου Ἀγγέλου.

— **Πορτολάνος ἐν κώδικι Βιενναῖω.** Ἦρδς τοὺς ἐντόπους Πορτολάνους παραβλητέος ὁ ἐν τῷ Cod. Historicus Graecus LXXVII τῆς καισαροβασιλικῆς ἐν Βιέννῃ βιβλιοθήκης, γεγραμμένη ἐπὶ χάρτου τὸν δέκατον ἕκτον αἰῶνα.

Ἐν τούτῳ ἀπαντῶσι συχνὰ αἱ λέξεις ἀναβολάρης καὶ καταβολάρης, μονόβραχον, πλωρήσια. Ἐντὶ Παξοῦς γράφεται Ἀμαξοῦς. Ἡ Ζάκυνθος καλεῖται πανταχοῦ Διάκηθος, ἢ Σέφνος ὀνομάζεται Σίμφουνος, ἢ Ἰθάκη διὰ τοῦ καὶ ἄλλως γνωστοῦ μεσαιωνικοῦ ὀνόματος Βάλε δὲ Κομπάρσο, ἢ Οἴτυλος λέγεται ὁ Βίτηλος.

Ἐκ τοῦ κώδικος τούτου ἀποσπῶμεν δύο χωρία ὡς ἐν δείγματι.

᾽ Ἐν φ. 83 β. Τῆς Ἀγίας Μαύρας τὰ σημάδια ἦναι ἐτοῦτα ὅσα ἀπεγυρίσης τὸ πρότον ἀκροτήρην τὸ ἐβρίσκης καὶ ἔχει κορφόπουλον καὶ λέγουν το φήγω. Ἐχῆ μίαν σικέαν μεγάλην καὶ εἰς τὴν ρίζα τῆς ἔνε μίαν ἔμορφην βρίσιν καὶ ἔχει καλὸν ράξημον καλοκερινὸν καὶ ἄφης το ζερβά σου καὶ ὅσα τὸ ἀφήσης μίλια 4 εὐρήσκης κορφόπουλον καὶ λέγουν το Ζήβηθα καὶ ἔνε καλὸς λυμιόνας δι' ἀναβολάρην.

᾽ Ἐν δὲ φ. 88 α. Ἄν θέλῃς ὅτι νὰ ὑπᾶς εἰς τὸν Βήτιλον ἄφτηνε ὄλῃν τὸ ἀκροτύρην τῆς Μάνης εἰς τὸ μεσημέρην καὶ ὑπᾶς εἰς τὴν ἄλλην μερέαν μέσα εἰς τὴν Σελάδα ἀπὸκάτω εἰς τὸ βουνὴ ὅπου ἔχει κάμπην ὅσα καμίλην καὶ ὅσα σιμωσης θορῆς τὸ κάστρον καὶ ἀφῆνης το ζερβά σου καὶ δεξιὰ σου εὐρίσκεις ἀκριτύρην λυγνὸν ἄσπρον καὶ ἔχει κατὰκρότυρα μονόπετραν καὶ ἀλαργάριζέ την μισὸν πλορίσιν καὶ βάνι κάτω καὶ ἔχει σπιθαμαῖς τάκιν καὶ πιάνης τὰ πλορήσια καὶ τὰ σίδερα ῥάσης εἰς τὴν τρεμουντάνα εἰς ὀργίαις 25 καὶ ἀπάνω εἰς τὸ ἀκροτύρην οτέκη μίαν ἐκκλησίαν καὶ ἔχει ἀπὸκάτω εἰς τὴν ἐκκλησίαν νερόν.

— Δόγος ἀββᾶ Ἀγγέλου Καλαβροῦ. Ἐν τῷ πολυμιγεῖ κώδικι 3067 τῆς ἐν Παρισίοις Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, αἰῶνος δεκάτου ἕκτου, περιλαμβάνεται σὺν τοῖς ἄλλοις ἐν φ. 79α—β «Δόγος εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς ἐλαίας, ἡγουν εἰς τὰ Βαΐα». Ἄλλη δὲ χειρὶ γέγραπται Ἀββᾶ Ἀγγέλου τοῦ Καλαβροῦ, φοιτητοῦ Κωνσταντίνου Δασκάρως τοῦ Βυζαντίου. Ἀρχ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατὰκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μου. Ἡ περιοχὴ τοῦ μυστηρίου τῆς παρούσης λαμπρᾶς καὶ μεγάλης δεσποτικῆς ἑορτῆς, ἣν ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἑορτάζομεν σημερον πολλὰ περιέχει. Τέλ. διδαξάτω ἡμᾶς ἢ ἐλεγξάτω τὸ παράδειγμα τοῦ τὰ ἴδια ἀγαθὰ Φαρισαίου προσωπολύπτως καὶ φαρισαϊκῶς ὁμολογοῦντος καὶ τὰ μὲν ἴδια πονηρὰ ἀποκρύπτουτος, τὰ δὲ ἀλλότρια ἐκφραυλίζοντος.

᾽ Ἐπιγραφή τοῦ ἐν Νέρες ναοῦ. Τῇ 8 Δεκεμβρίου 1905 ἔγραφον ἐκ Σκοπίων τῷ Σπ. Λάμπρῳ τὰ ἀκόλουθα «Ἐβράδυνα ν' ἀποστείλω ὑμῖν τὸ ἐσώκλειστον διότι ἐπεθύμουν νὰ συναποστείλω συγχρόνως καὶ τὴν ἐπίσης συντημμένην ἐπιγραφήν, ἣτις εἴρηται γεγλυμμένη ἐπὶ μεγάλης τετραγώνου πλακῶς ἐκτισμένης ἐπὶ τοῦ τοίχου παρὰ τὸν νάρθηκα. Ἐπὶ τῶν τοίχων σώζονται ἔτι ὠραιόταται ἀγιογραφίαι, ὧν τινες ἐν καλλίστῃ καταστάσει, ἄλλαι δὲ ἀσθέστῳ κεχρισμένοι. Ἡ ἐν γένει τέχνη τοῦ ναοῦ εἶναι πολὺ καλή. Ἡ θύρα τῆς κορίας εἰσόδου μαρμαρίνη καὶ ὠραίας τέχνης ἔχει ἀφαιρεθῆ καὶ εἴρηται κεκρομμένη

ἐν τῷ κοιμητηρίῳ, ἔχει δὲ ἀντικατασταθῆ ὑπὸ ἄλλης λιθίνης καὶ ἐκ ξύλου. Τὸ μοναστήριον τοῦτο εἶναι βουλγαρικὸν καὶ διαμένει ἐν αὐτῷ Βούλγαρος μοναχός. Τὸ χωρίον Νερες, δίωρον ἀπέχον τῶν Σκοπίων, ἐν ᾧ κεῖται ὁ Ναός, φαίνεται εἰσήμενον ἐπὶ ἀρχαίας πόλεως, ἧς σώζονται τὰ ἔχνη καὶ διάφορα εἴρηπια.

Ἴδου ἡ ἐπιγραφή

Ἐκαλιεργήθη ἡ ναὸς τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος ἐκ συνδρομῆς κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ υἱοῦ τῆς πορφυρογεννητοῦ κυρᾶς Θεοδώρας.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰστ' ἔτους ,αχ οστ'

Ἡγουμενεύοντος Ἰωαννικίου.

— Ἀρχαιοότητες καὶ ἐπιγραφαὶ Δυρραχίου. Τῇ 30 Ἰανουαρίου 1812 ἔγραψεν ὁ Δυρράχιος Ἰάκωβος πρὸς τὸν Σπ. Λάμπρον τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτῆς τὰς κατωτέρω δημοσιευομένας ἐπιγραφάς.

Τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῇ περικλειστώσῳ ὄρει ἀποστελλομένων καταλόγῳ ἀναφερομένων ἔχουσι ἀνευρεθῆ κατ' αὐτὰς ἐν τινὶ ἀνασκαφῇ, οὐ μακρὰν τῆς πόλεως Δυρραχίου πρὸς τὸ ΒΑ αὐτῆς μέρος ἔνθα, καθ' ἃ φαίνεται, ἐξετείνετο ἡ Ἐπίδαμνος.

Ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐνεπιγραφὸς ἀναθηματικὴ στήλη σώζεται ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὄχθης τῆς Λυχνίδος λίμνης μονυδρίῳ τῆς Πικναγίας, τῆς παρὰ τὴν Κάλλισταν, ὑπαγομένῳ εἰς τὴν ἐμὴν Θεόσωστον Ἐπαρχίαν. Εἶνε βάσις μετὰ μέρος στήλης ἐξ ἐγχωρίου σκληροῦ λίθου, ὕψους ἑνὸς σχεδὸν μέτρου καὶ πλάτους ἡμίσεως. Τὸ ἄνω μέρος εἶνε τεθρυσημένον καὶ συνεπῶς δὲν σώζεται ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς. Ὡς ἔστιν ὁμοίως εἰκάζουσαι ἐκ τοῦ περιεχομένου, ἀνάγεται αὕτη εἰς τοὺς χρόνους τοῦ τελευταίου βασιλέως τῶν Ἰλλυριῶν Γενθίου, περὶ τὰ 150 π. Χ., καὶ διαπιστοῖ, ἂν μὴ τι ἄλλο, τοῦλάχιστον τὴν χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰλλυριῶν.

Εἰς τὸν περὶ τὸ Δυρράχιον δὲ χώρον, ἔνθα εὐρέθησαν τὰ ἐν τῷ καταλόγῳ ἀναφερόμενα, ἀνευρέθησαν ἐν τάφοις καὶ τέσσαρα πέτρινα κιβωτίδια περιέχοντα ἐντὸς παιδικὰ ὄστᾶ καὶ ἀνὰ ἓν μικρὸν φιαλίδιον ἀλαβάστρινον, δακρυδόχην Ἰσως, ἐν τοῖς δυσὶν ἐξ αὐτῶν. Ὅλοι δὲ αἱ σημειούμεναι ἐπιγραφαὶ εἶνε ἐπὶ λίθων ἢ μαρμάρων. Μόνον ἡ ὑπ' ἀριθ 9 ἦτοι «Ἀρχαία Ἀθανασίῳ χαίρει» εὐρηται ἐπὶ βάσεως μαρμαρίνου τινὸς ἀγάλματος, γυναικός, ἀρχομένου ἀπὸ τῆς ὀσφύος, οὗ ἡ κεφαλὴ

δὲν σώζεται. Ἐπίσης ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ εὗρέθησαν δύο μαρμαρίναι κεφαλαὶ γυναικῶν με κόμην θαυμασίαν, ὧν ἡ μία εἶνε κόρτης μικρᾶς, ἀριστῆς τέχνης, ἔμοιγε ταπεινῶ κριτῆ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 11 λατινικὴ ἐπιγραφὴ εὑρίσκεται ἐπὶ μαρμαρίνης πλακῆς μήκους καὶ πλάτους ἐνὸς περίπου μέτρου, καὶ ἔχει ἀνευρεθῆ πρὸς τὸ ΝΔ. μέρος τῆς πόλεως, ἐν τῷ ἡμετέρῳ Νεκροταφείῳ, ὅτε ἀνεσκάφη, τὸ ἀρχαῖον ναῖδριον πρὸ τριετίας. Κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην ἀνεκαλύφθησαν ὑποκάτωθεν θόλου δύο ἀρχαῖοι τάφοι μολυβδίνῃ πλακί κεκαλυμμένοι, ἐν οἷς τὰ λείψανα εἶχον μεταβληθῆ εἰς κόνιν, οὐ μακρὰν δ' αὐτῶν ἔκειτο ἢ ἐν λόγῳ ἐνεπίγραφος πλάξ, ἣτις καὶ ἔχει παραληφθῆ ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῇ Μητροπόλει. Ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 12 σώζεται ἐπὶ ἀναγλύφου ἐκ λευκοῦ λίθου, ἐν ᾧ παρίστανται ἀνὴρ καὶ γυνή (κακότεχνον) κρατοῦντές τι ἑκάτερος ἐν τῇ δεξιᾷ κατεστραμμένον καὶ συνεπῶς ἑπισδιάκριτον. Ἡ ἐν λόγῳ πλάξ τυγχάνει ἐκτισμένη ἐν τινὶ τοίχῳ ἐν τῇ πρὸ τὸ Ἐλδασὰν ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Ἐν τέλει σημειῶ, ὅτι ἐν τῷ πρὸ τὸ τεῖχος τοῦ ἀρχαίου φρουρίου Δυρραχίου χώρῳ ἐν κήπῳ καθολικοῦ τινος (Παύλου Νουλάντι) εἶχεν ἀνακαλυφθῆ πρὸ τριετίας περίπου μαρμαρίνη σαρκοφάγος, πανταχόθεν διακεκοσμημένη δι' ἱστοριῶν θαυμασίας τέχνης, καθ' ἃ λέγουσιν, ἐν αἷς καὶ ἡ τοῦ Ἀχιλλέως ἐκδίκτις καὶ ἄλλαι, ἣτις γνωσθεῖσα κατεσχέθη ὑπὸ τῆς ἐπιτοπίου Ἀρχῆς καὶ ἀπεστάλη εἰς Κων)πολιν. Οὐχ ἦττον εἶνε βέβαιον, ὅτι οὐτε εἶδε κἄν τὸ Μουσεῖον, ἀλλ' ἔλαβεν ἄγνωστον διεύθυνσιν. Ἐπίσης καὶ ἄλλα τινὰ εὑρήματα τυγχάνουσι τῆδε κάκεισε διεσκορπισμένα.

Ἄριθ. 1.

Δ Α Κ Ω Ν Ε Ε . . . Α Κ Λ . . .
Ε Π Ι Κ Α Δ Ο Σ Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ
Μ Α Χ Α Τ Α Σ Γ Ε Ν Θ Ι Ο Υ Κ Α Ι
Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Σ Μ Ο Υ Ν Τ Α
Ν Ο Υ Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν
Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ω Ν Ι Κ Ι Α

Ἄριθ. 2

Θ Α Ρ Ν Α
Α Ρ Ι Σ Τ Η Ν Ο Σ
Χ Α Ι Ρ Ε

Ἄριθ. 3.

ΙΣΝΘΗΝΑ
ΠΑΤΟΡΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Ἄριθ. 4.

ΕΠΙΚΡΗΣΙΣ
ΕΝΝΕΑΤΟΡΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Ἄριθ. 5.

ΑΓΕΜΟΝΑ
ΧΑΙΡΕ

Ἄριθ. 6.

ΒΙΔΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Ἄριθ. 7.

ΜΕΝΙΚΚΑ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ

Ἄριθ. 8.

ΤΕΥΤ...
ΧΑΙΡΕ

Ἄριθ. 9.

ΑΡΚΑΓΙΑ
ΑΘΑΝΙΩΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Ἄριθ. 10.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΜΕΝΟΙΤΑ

Ἄριθ. 11.

Q P A E S I D I O C I
A E M M A C E D O N I
P R I M · P H I E C I X · H I S P
P R A E F C A S I R O R I F E I V
S C Y T H I C · I R I B M . . . . . E C
E I V S D E M ! A V C V R I

FLAMINICNERONIS
CLAUDICAESARISA
GERMANICI

Ἄριθ. 12. Μ. ΙΥCΙΝΙΥS ΜΕΡΛΑΤΝ...
ΑΡΜΟΝΙΑ ΣΙΒΕΛΕΤΟΣΕ
ΙΥCΕΙ

Ὁ Ἀλῆ πασσαῖς καὶ ὁ διόλκος τῆς Κορίνθου.¹ Ἐν τῇ ἀρχείῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος ἀπόκειται ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ τοῦ Ἀλῆ πασσαῖ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βελην, δωρηθεῖσα παρὰ τοῦ Ζήση Δ. Καρτσώνη.

«Παμπόθητε καὶ τιμημένε υἱέ μου Βεζὶρ Βεληπασᾶ πατρικῶς ἀσπασζόμενός σε, ἐροτῶ διὰ τὴν ἐπιπόθητόν μοι ἀγαθὴν ὑγείαν σου, καὶ σὲ φανερόνω, διὰ ἓνα καράβι ὅπου εἶναι εἰς τὴν Ὑδραν μὲ τέσσαρες πέντε χιλιάδες ὀκάδες σιτάρι ἐδικόν μου, τὸ ὁποῖον μὲ τὸ νᾶ μὴν ἠμπορῆ νὰ ἔλθῃ ἀπέξω ἀπὸ τὴν θάλασσαν, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἀλτζερίνων, καὶ ἄλλων, ἀπεφάσισα νὰ τὸ φέρω εἰς τὸ στενὸν τοῦ γγιόρντεσι, ἐκεῖ εἶναι μία ὥρα στεριά νὰ κουβαλισθῆ μὲ ἀγῶγι, καὶ νὰ μπαρκαριστῆ εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ μεσολόγγι, καὶ διὰ νὰ μοῦ τελειώσῃ αὐτὸ παιδί μου ἄλλος Τζαρὲς δὲν ἦτον, εἰ μὴ νὰ τὸ δόσω ἐσένα αὐτὸ τὸ βάρος, τὸ ὁποῖον νὰ τελειώσῃ μὲ τὸ μέσον σου. Τὸ ἀγῶγι ἐκείνης τῆς ξηρᾶς τὸ διωρίζεις μὲ τὸν μουασήπικον τρόπον καὶ τὸ πληρόνω ἐγώ, καθὼς ἀκόμη καὶ τὸν ναῦλον τοῦ καραβίου τὸν ἡμισὸν ἢ ὀλιγότερον ὅσον πρέπει διὰ τὸν δρόμον ὅπου ἔκαμεν ἕως Ὑδραν καὶ αὐτὸν τὸν πληρόνω, μαζὶ καὶ τὸν ἄλλον ἕως εἰς τὸ μεσολόγγι, ἢ ὡσὰν γείνη ἔτοιμον εἰς τὴν σκάλαν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, μοῦ δίδεις τὴν εἵδησιν καὶ στέλλω καήκια ἐδικά μου καὶ τὸ πηγζίνουν ἕως εἰς τὸ μεσολόγγι ἔχω χροίαν ἀπὸ γενήματα διὰ τὰ ἀσκέρια, καὶ νὰ τὸ κάμῃς αὐτὸ τὸ χισμέτι παιδί μου ὅπως καταλάβῃς θεόθεν ὑγίαινε εὐτυχῶν.

1809 Ἰουνίου 23, ἐσαῖ.

1. Ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς γίνεται φανερόν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ διόλκου τῆς Κορίνθου.

Φέρει δ' ἡ ἐπιστολὴ ἔπισθεν τὴν διεύθυνσιν·

Τῷ παμποθήτῳ καὶ τιμημένῳ υἱῷ μου Βεζίρ Βελή πασαῖ Χάλια
μωραβαλησί.

εἰς Τριπολιτζᾶ.

Στίχοι εἰς Μαρίαν τὴν Αἴγυπτίαν. Ὁ βιβλιοθηκᾶριος τῆς συνοδικῆς βιβλιοθήκης τῆς Μόσχας N. Porroiff ἀπαντῶν εἰς ἐπιστολὴν τοῦ Λάμπρου ζητούντος τὴν φωτογράφησιν τοῦ φύλλου 1856 τοῦ κώδικος 458 (Μαθ. 437) τῆς συνοδικῆς βιβλιοθήκης τῆς Μόσχας, τοῦ περιέχοντος στίχους εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἴγυπτίαν, πληροφορεῖ αὐτὸν ὅτι ἡ φωτογράφησις δὲν εἶνε εὐκόλος καὶ τούτου ἕνεκα στέλλει αὐτῷ πιστὸν ἀντίγραφον, ὅπερ εἶνε, ὡς λέγει, ὡς ἡ φωτογραφία. Ἴδου οἱ στίχοι οὗτοι.

**Στίχοι τοῦ Ἀθηνῶν εἰς τὴν ὁσίαν Μαρίαν
τὴν Αἴγυπτίαν**

Ἐχει τι πάχος καὶ τὸ σῶμα ζωγράφε
πρὸς τὸ σκιῶδες σῶμα τῆς Αἴγυπτίας,
ταύτην πρὸς ἐμφέρειαν εἰ γράφειν θέλεις
ἀφείς τὸ σῶμα γράφε πρὸς ἀύλιαν.
Εἰ δὲ οὐκ ἔχεις πῶς τῆς τέχνης ἡττωμένης
τὴν ζωσαν ὡς ἄβλον ὕλη μὴ γράφε

**Τοῦ Τορνίκη κυροῦ Εὐθυμίου εἰς
τὴν αὐτήν**

Χρώμασι λεπτοῖς εἰ δυνατὸν ζωγράφε,
σκιὰν μόνον σκιάζε τὴν Αἴγυπτίαν·
Ὅρῳ γὰρ ἄρτι καὶ σκιὰν κρατουμένην.
Εἰ δ' ἐλκύει τέχνη σε πρὸς τὴν εἰκόνα,
πρόσχεσ τὸ λοιπὸν· ἀκριβῶς μόνον τύπου
ὁστοῦν πρὸς ὁστοῦν ὑμένα πρὸς ὑμένα
σαρκὸς δὲ παχύτητα μηδαμῶς γράφε
μὴ ψευδογραφῶν τῆς ἀληθείας πέσης

Τοῦ Φιλῆ εἰς τὴν αὐτὴν.

Σκιάν σκιᾶς ἔγραψας ὡ χεῖρ ζωγράφου
 σκιὰ γάρ ἦν τὸ σῶμα τῆς Αἰγυπτίας
 ἢ μάλλον ὡς ἂν ἀκριβώσω τὸν λόγον
 ἀπὸ σκιᾶς ἔγραψας ὑλικὸν πάχος.
 Οὐκ ἔστιν ἤχῳ τῆ φθορὰ τῆ τῶν φόγων,
 οὕς γλώσσα λαλεῖ τῆς σοφῆς Αἰγυπτίας·
 τὰ γὰρ ἀμυδρὰ ρεῖθρα τῶν ἐπταισμένων
 ἄνευ τύπου ρέουσιν ἐνταῦθα ἕβνε.